

โครงการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพการปฏิบัติงานด้านบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
โครงการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพการปฏิบัติงานด้านบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วน
ท้องถิ่นให้แก่บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปราจีนบุรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

บำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ

๑. พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖)
๒. กฎกระทรวงการหักเงินจากงบประมาณการรายรับในงบประมาณรายจ่ายประจำปีสมทบเข้าเป็นกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (พ.ศ. ๒๕๖๓)
๓. กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓)
๔. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖
๕. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับแรกถึงฉบับปัจจุบัน (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๖๒)
๖. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จบำนาญลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕)
๗. ประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง

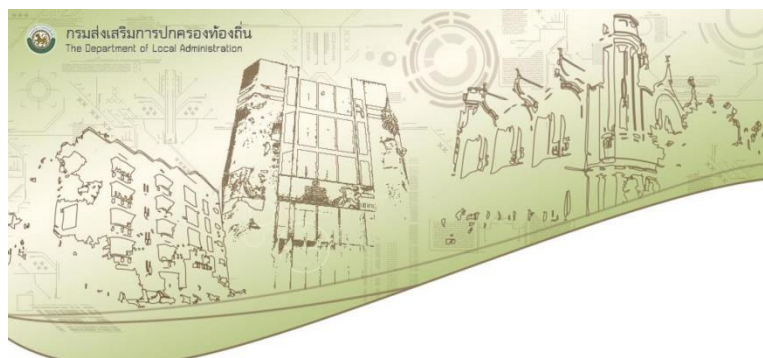
พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และระเบียบที่เกี่ยวข้อง

- ❖ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2522 (ฉบับแรกจนถึงฉบับปัจจุบัน (ฉบับที่ 16) พ.ศ.2558)
- ❖ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2555)
- ❖ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อบรรเทาภาระการต่อเนื่อง

พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และระเบียบที่เกี่ยวข้อง

- ❖ พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)
- ❖ กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2542) อัตราเงินสมทบที่ต้องส่ง (ออกตามความใน พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญฯ พ.ศ. 2500)
- ❖ กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. 2548 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2552)
- ❖ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546

บำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ
หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
The Department of Local Administration

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

มาตรา 4	คำนิยาม
มาตรา 5	รมต.รักษาการตาม พ.ร.บ.และออกกฎกระทรวง
มาตรา 6-8	กบท.(ให้มีกองทุน คณะกรรมการ การตั้งงบ)
มาตรา 9-20	สิทธิในบำเหน็จบำนาญปกติ (4 เหตุ)
มาตรา 21 - 30	เวลาราชการและการนับเวลาราชการ
มาตรา 31 - 33	วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญ
มาตรา 35 - 46	บำเหน็จบำนาญพิเศษ
มาตรา 46/1	บำเหน็จดำรงชีพ
มาตรา 47 - 49	บำเหน็จตกทอด
มาตรา 50	การพิจารณาส่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ
มาตรา 52 - 54	การเสียสิทธิรับบำนาญ

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
The Department of Local Administration

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546

ข้อ 4	คำนิยาม
ข้อ 5	สำนักงาน ก.บ.ท. ตั้งอยู่ที่ สด.
ข้อ 6	ปมท.รักษาการ มีอำนาจตีความ วินิจฉัยปัญหา ยกเว้น
ข้อ 7-8	การตั้งงบประมาณและการนำส่งเงินสมทบ กบท.
ข้อ 9- 10	อำนาจหน้าที่ ก.บ.ท.
ข้อ 11-12	อ.บ.ท.และอำนาจหน้าที่ของ อ.บ.ท.
ข้อ 13	การประชุม ก.บ.ท.
ข้อ 14	กำหนดเวลาการรายงานผู้เกษียณอายุ
ข้อ 15	กำหนดให้ระบุในคำสั่งให้ออกจากราชการ ว่ามีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญด้วยเหตุใด มาตราใด
ข้อ 16	เอกสารที่ต้องยื่น พร้อมแบบขอรับบำเหน็จบำนาญ (อปท.ส่ง จว.ภายใน 15 วันนับแต่รับเรื่อง)
ข้อ 17	เอกสารที่ต้องยื่นขอรับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ
ข้อ 18	เอกสารที่ต้องยื่นรับบำนาญพิเศษ (เอกสารตามข้อ 17 บวก 18)
ข้อ 19	เอกสารที่ต้องยื่นขอรับบำเหน็จตกทอดกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตาย
ข้อ 20	เอกสารที่ต้องยื่นขอรับบำนาญพิเศษกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตาย
ข้อ 21	เอกสารที่ต้องยื่นขอรับบำนาญพิเศษกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นออกจากราชการแล้วตาย (เอกสารตามข้อ 19 บวก 21)
ข้อ 22	วิธีปฏิบัติกรณีผู้รับบำนาญตาย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
The Department of Local Administration

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546

ข้อ 23	เอกสารที่ต้องยื่นขอรับบำเหน็จตกทอดกรณีผู้รับบำนาญตาย
ข้อ 24-26	วิธีปฏิบัติในการส่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ
ข้อ 27-30	วิธีปฏิบัติในการเบิกจ่ายบำเหน็จบำนาญ
ข้อ 31	วิธีปฏิบัติในการขอรับเงินช่วยเหลือ
ข้อ 32	การจัดทำทะเบียนตรวจจ่ายบำเหน็จบำนาญ
ข้อ 33	การเก็บหลักฐานการขอรับบำเหน็จบำนาญและหลักฐานการเบิกจ่าย
ข้อ 34-37	การแสดงการดำรงชีวิตอยู่ของผู้รับบำนาญส่วนท้องถิ่น
ข้อ 38	การเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ
ข้อ 39	เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ
ข้อ 40	การหักบำนาญพิเศษและหรือบำเหน็จตกทอดจากผู้ที่ได้รับสิทธิหรือไม่มีสิทธิ
ข้อ 41	- การยื่น นส.ขอลาออกจากราชการ ยื่นแบบ บ.ท.14 ต่อ อปท.ต้นสังกัด - วรรคสอง กรณีของการพ้นจากราชการเฉพาะเกษียณ ยื่นล่วงหน้า 5 เดือน
ข้อ 42	จัดทำงบเดือนแสดงการรับ - จ่าย เงิน ตามแบบ บ.ท.15
ข้อ 43	บรรดาแบบต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500
(แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

- เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ หมายความว่า เวลาที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นรับราชการหรือปฏิบัติงานมาตั้งแต่ต้นจนถึงวันสุดท้ายที่ได้รับเงินเดือน ตามเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ใน พ.ร.บ.นี้
- เงินเดือนเดือนสุดท้าย หมายความว่า เงินเดือนที่ได้รับจากเงินงบประมาณของทางราชการส่วนท้องถิ่นประเภทเงินเดือน เดือนสุดท้ายที่ออกจากราชการ รวมเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับค่าวิชาหรือเงินเพิ่มการเลื่อนฐานะ และหรือสำหรับประจำตำแหน่งที่ต้องฝ่าอันตรายเป็นปกติ และหรือสำหรับการสู้รบ และหรือสำหรับการปราบปรามผู้กระทำความผิด แต่ไม่รวมเงินเพิ่มอย่างอื่นๆ

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500
(แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

- ม.4 ข้าราชการส่วนท้องถิ่น หมายความว่า ข้าราชการ อบจ. พนักงานเทศบาล พนักงานเมืองพัทยา พนักงานส่วนตำบล ตาม กม.ว่าด้วยการนั้น และพนักงานของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มิ กม.จัดตั้งราชการส่วนท้องถิ่นขึ้น **แต่ไม่รวมถึง ขรก.กรุงเทพมหานคร**
- ข้าราชการ หมายความว่า ขรก.ตาม กม.บำเหน็จบำนาญ
- ราชการส่วนท้องถิ่น หมายความว่า อบจ. เทศบาล เมืองพัทยา อบต. ตาม กม.ว่าด้วยการนั้น และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มิ กม.จัดตั้งขึ้น **แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร**

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500
(แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

- เงินเดือนเดิม หมายความว่า เงินเดือนเดือนสุดท้ายที่เคยได้รับสูงสุดในครั้งใดก่อนออกจากราชการ แต่ในกรณีที่มี กม.หรือกฎ ก.จ.ปรับอัตราเงินเดือน ขรก.ส่วนท้องถิ่น เงินเดือนเดิมให้หมายความถึงเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่เคยได้รับสูงสุดในครั้งใดก่อนออกจากราชการ และได้ปรับตาม กม. หรือกฎ ก.จ.ที่ใช้บังคับ แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นแล้ว
- บำเหน็จ หมายความว่า เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายครั้งเดียว
- บำนาญ หมายความว่า เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500
(แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

ทายาทผู้มีสิทธิ หมายความว่า

- (1) บุตร และหมายรวมถึงบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วย กม.ของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องร้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงความตายของบิดา
- (2) สามีหรือภริยา
- (3) บิดามารดา

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500
(แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

- แพทย์ที่ทางราชการรับรอง หมายความว่า ผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะตาม กม.ว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ หรือแพทย์ที่มีสิทธิประกอบโรคศิลปะในต่างประเทศซึ่งประกอบโรคศิลปะอยู่ในต่างประเทศนั้น และกระทรวงมหาดไทยได้รับรองให้ทำการตรวจและแสดงความเห็นตามความใน พ.ร.บ.นี้

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500
(แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

“ผู้อุปการะ” หมายความว่า

- (1) ผู้ที่ได้อุปการะเลี้ยงดูให้การศึกษาผู้ตายมาแต่เยาว์ ฉันทบิดามารดากับบุตรหรือ
- (2) ผู้ที่ได้อุปการะ ชรก.ส่วนท้องถิ่น/หรือ ชรก.บำนาญส่วนท้องถิ่นผู้มีรายได้ไม่เพียงพอแก่อุปการะหรือได้อุปการะข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นผู้ซึ่งป่วยเจ็บทุพพลภาพหรือวิกลจริตไม่สามารถที่จะช่วยตัวเองได้และต้องเป็นผู้ให้อุปการะประจำเป็นส่วนใหญ่

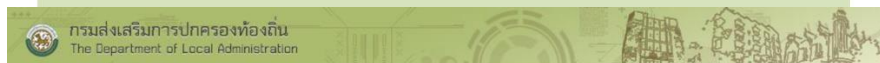
“ผู้อยู่ในอุปการะ” หมายความว่า

ผู้ที่ได้อยู่ในความอุปการะของผู้ตายตลอดมา โดยจำเป็นต้องมีผู้อุปการะและความตายของผู้นั้นทำให้ได้รับความเดือดร้อนเพราะขาดความอุปการะ

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500
(แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

❖ ม.7 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการ
กองทุนบำเหน็จบำนาญ ขรก.ส่วนท้องถิ่น”

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500
(แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

- ❖ ม.6 ให้มีกองทุนบำเหน็จบำนาญ ขรก.ส่วนท้องถิ่น เพื่อจ่ายบำเหน็จบำนาญ แก่ ขรก.ส่วนท้องถิ่น โดยให้ราชการส่วนท้องถิ่นหักเงินจากประมาณการ รายรับในงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อสมทบเข้ากองทุนในอัตราตามที่ กำหนดโดยกฎกระทรวงในอัตราไม่เกินร้อยละสาม
- ❖ กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2542) กำหนดให้ อบจ. และ อบต.จัดส่ง ร้อยละหนึ่ง สำหรับเทศบาลและเมืองพัทยาจัดส่งร้อยละสอง
- ❖ ประมาณการรายรับในงบประมาณรายจ่ายประจำปีซึ่งพึงคำนวณหักสมทบ กบพ.มิให้นำรายรับประเภทพันธบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้อุทิศให้หรือเงินอุดหนุนมา รวมคำนวณด้วย

คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.)

1) ปลัดกระทรวงมหาดไทย	ประธานกรรมการ
2) อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	รองประธานกรรมการ
3) อธิบดีกรมการปกครอง	กรรมการ
4) ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย กระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
5) ผู้แทนกระทรวงการคลัง	กรรมการ
6) ผู้แทนคณะกรรมการกลางข้าราชการ อบจ. 2 คน	กรรมการ
7) ผู้แทนคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล 2 คน	กรรมการ
8) ผู้แทนคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล 2 คน	กรรมการ

คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.)

ม.7

คณะกรรมการฯ

แต่งตั้งข้าราชการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเป็นเลขาหนึ่งคน

และเป็นผู้ช่วยเลขานุการสองคน

คณะกรรมการฯ

มีอำนาจควบคุมและดำเนินการรับจ่ายเงินกองทุน
รวมทั้งหาดอกผลจากกองทุนตามระเบียบ มท.กำหนด
โดยความเห็นชอบของกรรมการ

คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.)

ม.8

กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ให้รวมประเภทเงิน

เงินดอกผลที่เกิดจาก กบท.ตาม กม.นี้

และเงินที่มีผู้อุทิศสมทบ กบท.

คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.)

คณะกรรมการดำเนินการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (อ.บ.ท.)

สำนักงาน กบท.

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500
(แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

สิทธิในบำเหน็จบำนาญปกติ

- ❖ ม.11 บุคคลที่ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติตาม พ.ร.บ.นี้
- ❖ (1) ผู้ถูกไล่ออกจากราชการเพราะมีความผิด
- (2) ชรก.ส่วนท้องถิ่นวิสามัญหรือถูกจ้าง เว้นแต่ในกรณีที่มีข้อกำหนดให้บำเหน็จบำนาญไว้ในหนังสือสัญญาจ้างตามความต้องการของทางราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ โดยอนุมัติกระทรวงมหาดไทย
- (3) ผู้ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดเงินอย่างอื่นไว้ให้แทนบำเหน็จหรือบำนาญแล้ว
- (4) ผู้ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ครบหนึ่งปีบริบูรณ์หรือ
- (5) ผู้ซึ่งไม่เคยรับราชการมาก่อนแต่ได้เป็นทหารตาม กม.ว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อปลดเป็นกองหนุนแล้วและได้เข้ารับราชการอีกโดยเวลารับราชการจะติดต่อกับเวลาราชการกองประจำการหรือไม่ก็ตามยังไม่ครบหนึ่งปีบริบูรณ์

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500
(แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

สิทธิในบำเหน็จบำนาญปกติ

- ❖ ม.9 ชรก.ส่วนท้องถิ่นออกจากราชการ ให้จ่ายบำเหน็จหรือบำนาญ จาก กบท.
- ❖ และวรรคสอง กำหนดว่า “สิทธิในบำเหน็จหรือบำนาญเป็นสิทธิเฉพาะตัวจะโอนไม่ได้”
- ❖ ม.10 ภายใต้บังคับ ม.11 ชรก.ส่วนท้องถิ่นซึ่งจะได้รับบำเหน็จบำนาญ เมื่อก่อนออกจากราชการต้องได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนของราชการส่วนท้องถิ่น

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500
(แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

สิทธิในบำเหน็จบำนาญปกติ

ม.12 ชรก.ส่วนท้องถิ่นมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง

- ❖ บำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน
- ❖ บำเหน็จบำนาญเหตุทุพพลภาพ
- ❖ บำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุ
- ❖ บำเหน็จบำนาญเหตุรับราชการนาน

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500
(แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

สิทธิในบำเหน็จบำนาญปกติ

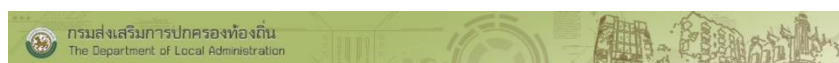
- ❖ ม.14 บำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน ให้แก่
ชรก.ส่วนท้องถิ่น ซึ่งออกจากราชการ เพราะ
 - เลิกหรือยุบตำแหน่ง
 - หรือไปดำรงตำแหน่งทางการเมือง
 - **หรือซึ่งมีคำสั่งให้ออกโดยไม่มีความผิด**

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500
(แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

สิทธิในการขอรับบำเหน็จบำนาญ

- มาตรา 13 สิทธิในการขอรับบำเหน็จบำนาญปกติตาม
พ.ร.บ.นี้ ให้มีอายุความ 3 ปี
- มาตรา 33 เมื่อได้แจ้งการคำนวณบำเหน็จบำนาญปกติให้ผู้มี
สิทธิรับทราบล่วงหน้า 2 ปีแล้วให้ถือว่า การคำนวณ
นั้นเป็นอันเด็ดขาด

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500
(แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

สิทธิในบำเหน็จบำนาญปกติ

- ❖ ม.15 บำเหน็จบำนาญเหตุทุพพลภาพ ให้แก่
ชรก.ส่วนท้องถิ่นผู้เจ็บป่วยทุพพลภาพ ซึ่งแพทย์ที่ทาง
ราชการรับรองได้ตรวจแสดงความเห็นว่าไม่สามารถที่จะรับ
ราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งปฏิบัติอยู่นั้นต่อไป (คุณสมบัติของ
แพทย์ตาม ที่กล่าวไว้ใน ม.4)

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500
(แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

สิทธิในบำเหน็จบำนาญปกติ

- ❖ ม.16 บำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุ ให้แก่
 - ขรก.ส่วนท้องถิ่นผู้มีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์
 - ขรก.ส่วนท้องถิ่นผู้มีอายุครบ 50 ปีบริบูรณ์ประสงค์จะลาออก ให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุได้

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500
(แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

สิทธิในบำเหน็จบำนาญปกติ

- ❖ ม.17 บำเหน็จบำนาญเหตุรับราชการนาน ให้แก่
 - ขรก.ส่วนท้องถิ่นผู้ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบ 30 ปีบริบูรณ์แล้ว
 - ขรก.ส่วนท้องถิ่น ผู้ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบ 25 ปีบริบูรณ์ ประสงค์จะลาออก ให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุรับราชการนานได้

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500
(แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

สิทธิในบำเหน็จบำนาญปกติ

- ❖ ม.18 ขรก.ส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ถึง 10 ปีบริบูรณ์ มีสิทธิได้บำเหน็จ
- ❖ มีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตั้งแต่ 10 ปีบริบูรณ์ มีสิทธิได้บำนาญ

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500
(แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

สิทธิในบำเหน็จบำนาญปกติ

- ❖ ม.20 ขรก.ส่วนท้องถิ่นผู้ใด
 - มีเวลาสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบ 10 ปีบริบูรณ์
 - ออกจากราชการเพราะลาออกและไม่มีสิทธิที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญปกติตามความใน ม.12 (ไม่เข้า 4 เหตุ)
 - ให้ได้รับบำเหน็จตามเกณฑ์ใน ม.32 (ม.32 วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญ)

หลักเกณฑ์การพิจารณาสิทธิที่จะขอรับบำเหน็จหรือบำนาญ

สิทธิที่จะได้รับบำนาญปกติ	สิทธิที่จะได้รับบำเหน็จปกติ
1.ออกหรือพ้นจากราชการ ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ใน 4 เหตุ และ	1.ออกจากราชการโดยไม่เข้าเหตุใดเหตุหนึ่ง ใน 4 เหตุ ต้องมีเวลาราชการอย่างน้อย 10 ปีบริบูรณ์ หรือ
2.มีเวลาราชการอย่างน้อย 10 ปีบริบูรณ์ และ	2.ถ้าเข้าเหตุใดเหตุหนึ่งใน 4 เหตุ แต่มีเวลาราชการไม่ถึง 10 ปีบริบูรณ์ หรือ
3.ไม่ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ	2.มีสิทธิรับบำนาญ จะเปลี่ยนเป็นรับบำเหน็จปกติแทนได้ และ
	3.ไม่ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500
(แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

สิทธิในบำเหน็จบำนาญปกติ

- ❖ ม.19 ขรก.ส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีสิทธิ**ได้บำนาญ**จะ**ขอรับบำเหน็จ**ตามเกณฑ์ใน ม.32 **แทนบำนาญก็ได้**
- ❖ (ม.32 วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญ)

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

เวลาราชการและการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณฯ

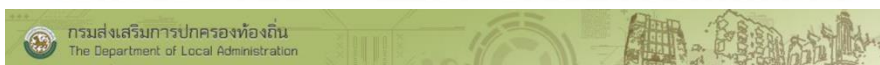
- ❖ ม.25 การนับเวลาราชการ ให้นับแต่วันรับราชการและรับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือน ซึ่งมีอัตราข้าราชการส่วนท้องถิ่นประเภทวิสามัญหรือลูกจ้าง
- ❖ วรรคสอง ขรก.ส่วนท้องถิ่นประเภทวิสามัญ มี กม.ให้ยกฐานะหรือให้เปลี่ยนฐานะเป็น ขรก.ส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญตาม ม.10 ได้ และเมื่อได้มีการยกฐานะหรือเปลี่ยนฐานะเป็น ขรก.ส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญแล้ว ให้นับเวลาระหว่างที่เป็น ขรก.ส่วนท้องถิ่นประเภทวิสามัญที่ติดต่อกับวันที่ได้มีการยกฐานะหรือการเปลี่ยนฐานะ เป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญได้

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500
(แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

เวลาราชการและการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณฯ

- ❖ ม.21 ขรก.ส่วนท้องถิ่นซึ่งมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์แล้ว เป็นอันพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ (จัดทำประกาศผู้เกษียณอายุราชการ)
- ❖ ม.22 ให้ ผวจ.เป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุของขรก.ส่วนท้องถิ่น
- ❖ ม.23 ก่อนสิ้นเดือนสุดท้ายของปีงบประมาณ เจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุ ยื่นบัญชีรายชื่อ ขรก.ส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญซึ่งมีอายุจะครบ 60 ปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณถัดไป ต่อ กบท.

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

เวลาราชการและการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณฯ

- ❖ วรรคสาม ขรก.ส่วนท้องถิ่นซึ่งทำงานหรือรับราชการก่อนอายุครบ 18 ปีบริบูรณ์ ให้เริ่มนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตั้งแต่วันที่มิอายุครบ 18 ปีบริบูรณ์ เป็นต้นไป
- ❖ วรรคสี่ ผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการ ตาม กม.ว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้มีสิทธินับเวลาราชการตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนกองประจำการเป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญได้ โดยมีใบ ส.ด.3 หรือหนังสือรับรองของกรมการเงินกลาโหม

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

เวลาราชการและการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณฯ

- ❖ ม.26 วรรคสอง กรณีที่มีประกาศใช้กฎอัยการศึก
 - ให้ ครม.มีอำนาจพิจารณาให้ ขรก.ส่วนท้องถิ่นซึ่งประจำปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตที่ได้มีประกาศใช้กฎอัยการศึก ได้รับ การนับเวลาราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างนั้นเป็น ทวีคูณได้ตามหลักเกณฑ์ที่ ครม.กำหนด
 - หลักเกณฑ์ดังกล่าวให้พิจารณาตามความจำเป็นของสถานการณ์ โดยคำนึงถึงความยากลำบากและการเสี่ยงอันตรายอย่างแท้จริงของ ขรก.ส่วนท้องถิ่น

(การนับเวลาทวีคูณ)

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

เวลาราชการและการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณฯ

- ❖ ม.26 ผู้ซึ่งกระทำหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด
 - ในระหว่างเวลาที่มีการรบหรือการสงคราม หรือมีการปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน
 - ให้นับเวลาราชการที่ปฏิบัติการตามคำสั่งเป็นทวีคูณ
 - แม้ว่าในระยยะเวลาดังกล่าวนั้นจะไม่ได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือน

(การนับเวลาทวีคูณ)

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

เวลาราชการและการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณฯ

- ❖ ม.26 วรรคสาม “กรณีตามวรรคหนึ่งหรือกรณีที่ ครม.พิจารณาให้นับเวลาราชการเป็นทวีคูณตามวรรคสอง ถ้าผู้ใดมีเวลาราชการซึ่งอาจนับเป็นทวีคูณในเวลาเดียวกันได้หลายประการก็ให้นับเวลาระหว่างนั้นเป็นทวีคูณแต่ประการเดียว”
- ❖ อธิบาย กระทำหน้าที่ในระหว่างเวลาที่มีการรบหรือการสงคราม หรือมีการปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ครม.ให้นับเวลาเป็นทวีคูณ / ขณะเดียวกันก็ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตที่ได้มีประกาศใช้กฎอัยการศึก ครม.ให้นับเวลาเป็นทวีคูณ เลือกนับเวลาได้กรณีเดียว

(การนับเวลาทวีคูณ)

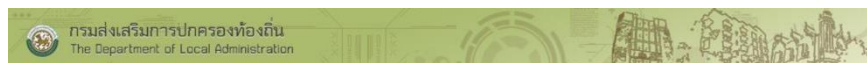

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

เวลาราชการและการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณฯ

- ❖ ม.28 ขรก.ส่วนท้องถิ่น ซึ่งทางราชการคัดเลือกหรือสอบคัดเลือก ให้ไปดูงานหรือศึกษาในต่างประเทศ **ให้นับเวลา**สำหรับการคำนวณฯ ระหว่างนั้น **เต็มเวลาราชการ**
- ❖ ม.29 เวลาสำหรับการคำนวณฯ **ให้นับแต่จำนวนปี** **เศษของปี**ถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปี
- ❖ วรรคสอง : การนับเวลา สำหรับเดือน วัน
 - ให้คำนวณตามวิธีการจ่ายเงินเดือน
 - ให้นับ 12 เดือน เป็น 1 ปี
 - จำนวนวันถ้ามีรวมกันหลายระยะ ให้นับ 30 วัน เป็น 1 เดือน

(การนับเวลา เดือน วัน)

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

เวลาราชการและการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณฯ

- ❖ ม.27 เวลาป่วย หรือลา หรือต้องพักราชการ ซึ่งได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือนเต็ม **ให้นับเหมือนเต็มเวลาราชการ**

วรรคสอง : เวลาป่วย หรือลา หรือพักราชการ ซึ่งได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือนไม่เต็ม **ให้นับเวลาตามส่วนแห่งเงินเดือน** ที่ได้รับ

วรรคสาม : เวลาป่วย หรือลา หรือพักราชการ หรือมิได้อยู่รับราชการ ซึ่งมีได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือน **ไม่นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ** มิได้รวมถึงผู้ที่มีได้อยู่รับราชการด้วยเหตุที่ถูกลงทัณฑ์ทางวินัยตาม กม.ว่าด้วยวินัยตำรวจ

(การนับเวลาราชการมีป่วย ลา พักราชการ)

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

เวลาราชการและการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณฯ

- ❖ ม.30 แก้ไขเพิ่มเติม โดย พ.ร.บ.บำเหน็จฯ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543 มีผลใช้บังคับตั้งแต่ 16 พฤศจิกายน 2543 (วันถัดจากประกาศราชกิจจานุเบกษา)

วรรคแรก - ขรก.ส่วนท้องถิ่น ออกจากราชการไปแล้ว

- กลับเข้ารับราชการใหม่นับแต่ พ.ร.บ.ฉบับที่ 6 ใช้บังคับ
- ให้นับเวลาราชการต่อก่อนจากราชการต่อเนื่องกับเวลาราชการตอนหลังได้
- **เว้นแต่**ถูกปลดออกหรือไล่ออกเนื่องจากกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง **และ**ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญจากการรับราชการต่อก่อนออกจากราชการ

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

เวลาราชการและการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณฯ

- ❖ ม.30 แก้ไขเพิ่มเติม โดย พ.ร.บ.บำเหน็จฯ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543
มีผลใช้บังคับตั้งแต่ 16 พฤศจิกายน 2543 (วันถัดจากประกาศราชกิจจานุเบกษา)

วรรคสาม

- ขรก.ส่วนท้องถิ่นออกจากราชการไปซึ่งได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติแล้ว กลับเข้ารับราชการใหม่นับแต่ พ.ร.บ.ฉบับที่ 6 ใช้บังคับ **ให้งดจ่ายบำนาญตลอดเวลาที่กลับเข้ารับราชการใหม่ (และนับเวลาราชการต่อเนื่อง)**
- ถ้าประสงค์จะรับบำนาญต่อไปต้องมีหนังสือแจ้งความประสงค์ ต่อเจ้าสังกัดที่กลับเข้ารับราชการใหม่ภายใน 30 วัน นับแต่วันกลับและ**จะนับเวลาราชการต่อเนื่องมิได้**

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

เวลาราชการและการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณฯ

- ❖ ม.30 แก้ไขเพิ่มเติม โดย พ.ร.บ.บำเหน็จฯ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543
มีผลใช้บังคับตั้งแต่ 16 พฤศจิกายน 2543 (วันถัดจากประกาศราชกิจจานุเบกษา)

วรรคสอง

- ขรก.ส่วนท้องถิ่นออกจากราชการโดยรับบำเหน็จไปแล้ว
 - กลับเข้ารับราชการใหม่นับแต่ พ.ร.บ.ฉบับที่ 6 ใช้บังคับ
 - จะนับเวลาราชการต่อเนื่อง
 - ต้องคืนบำเหน็จที่ได้รับพร้อมดอกเบี้ยตามอัตราเงินฝากประจำ ธ.ออมสิน
 - ระยะเวลาในการคืนบำเหน็จ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด
- (ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง)

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

เวลาราชการและการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณฯ

- ❖ ม.30 แก้ไขเพิ่มเติม โดย พ.ร.บ.บำเหน็จฯ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543
มีผลใช้บังคับตั้งแต่ 16 พฤศจิกายน 2543 (วันถัดจากประกาศราชกิจจานุเบกษา)

วรรคสาม(ต่อ)

- กรณีนี้ถ้า**เงินเดือน**ที่ได้รับในขณะที่กลับเข้ารับราชการใหม่**เท่าหรือสูงกว่าเงินเดือนเดิม** เมื่อออกจากราชการ ให้งดการจ่ายบำนาญตลอดเวลาที่รับราชการ

(เงินเดือนก่อนออก 50,000 รับบำนาญ เดือนละ 40,000 เงินเดือนใหม่ 50,000 หรือสูงกว่า งดจ่ายบำนาญ)

(ภายใต้เงื่อนไขแจ้งความประสงค์รับบำนาญต่อไป นับเวลาต่อเนื่องมิได้)

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

เวลาราชการและการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณฯ

- ❖ ม.30 แก้ไขเพิ่มเติม โดย พ.ร.บ.บำเหน็จฯ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543
มีผลใช้บังคับตั้งแต่ 16 พฤศจิกายน 2543 (วันถัดจากประกาศราชกิจจานุเบกษา)

วรรคสี่ (ขรก.กลับเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่น)

- ความในมาตรานี้ ใช้บังคับแก่ข้าราชการซึ่งกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยอนุโลม

วรรคห้า (โอน/ย้ายนับเวลาต่อเนื่อง)

- การโอนหรือส่งข้าราชการผู้ใดไปรับราชการส่วนท้องถิ่น หรือการโอนหรือส่งข้าราชการส่วนท้องถิ่น ไปรับราชการระหว่างราชการส่วนท้องถิ่นด้วยกัน ให้นับเวลาราชการของข้าราชการหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกัน

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

เวลาราชการและการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณฯ

- ❖ ม.30 แก้ไขเพิ่มเติม โดย พ.ร.บ.บำเหน็จฯ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543
มีผลใช้บังคับตั้งแต่ 16 พฤศจิกายน 2543 (วันถัดจากประกาศราชกิจจานุเบกษา)

วรรคสาม (ต่อ)

- ถ้าเงินเดือนใหม่(35,000)น้อยกว่าเงินเดือนเดิม(50,000) **ให้รับบำนาญเท่ากับผลต่างของเงินเดือนใหม่และเงินเดือนเดิม** (บำนาญรับต่อไป จากเดิม 40,000 จะเหลือ 15,000)
- โดยให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่ **แจ้งไปยังเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นรับบำนาญอยู่ เพื่อดำเนินการจ่ายบำนาญ**
- เมื่อออกจากราชการ ให้มีสิทธิรับบำนาญโดยคำนวณจากเงินเดือนและเวลาราชการตอนใหม่ บวกเข้ากับบำนาญเดิม (บำนาญเดิม 40,000 + บำนาญใหม่)
- บำนาญในตอนหลังจะเปลี่ยนเป็นรับบำนาญก็ได้

(ภายใต้เงื่อนไข แจ้งความประสงค์รับบำนาญต่อไป นับเวลาต่อเนื่องมิได้)(บำนาญเดิม 40,000)

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญ

ม.31 วรรคแรก เงินเดือนที่ใช้ในการคำนวณ

- การคำนวณฯ ให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้าย เป็นเกณฑ์คำนวณ
- กรณีการคำนวณฯ ของผู้พ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุ ใช้เงินเดือนที่ได้เลื่อนในวันสุดท้ายของปีงบประมาณนั้นด้วย
(เช่น เกษียณ 1 ต.ค.61 ใช้เงินเดือนที่เลื่อน ณ 30 ก.ย.61)

ม.31 วรรคสอง

- การเลื่อนเงินเดือนในวันสุดท้ายของปีงบประมาณนั้น ไม่ก่อให้เกิดสิทธิในการรับเงินเดือนที่ได้เลื่อน แต่เงินเดือนที่ได้เลื่อนนั้นให้ถือเสมือนว่าเป็นเงินเดือนเดิม

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญ

ม.32 วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญ

- (1) บำเหน็จ = เงินเดือนเดือนสุดท้าย X จำนวนปีเวลาราชการ
- (2) บำนาญ = $\frac{\text{เงินเดือนเดือนสุดท้าย} \times \text{จำนวนปีเวลาราชการ}}{50}$

ม.33 เมื่อได้แจ้งการคำนวณบำเหน็จบำนาญปกติให้ผู้มี

สิทธิรับทราบล่วงหน้า 2 ปีแล้วให้ถือว่า การคำนวณ

นั้นเป็นอันเด็ดขาด

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญ

ม.31 วรรคสาม

- เคยดำรงตำแหน่งในขณะเดียวกันหลายตำแหน่ง
- พ้นจากตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงสุดก่อนพ้นจากราชการ
- ให้ถือเงินเดือนเดือนสุดท้ายของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงสุด
- จากงบประมาณประเภทเงินเดือนที่เคยได้รับอยู่นั้น
- เป็นเงินเดือนเดือนสุดท้ายสำหรับตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณ
- กรณีมีการปรับเงินเดือนของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงก่อนพ้นจากราชการ
- ให้ถือเงินเดือนของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงสุดที่ปรับ เป็นเกณฑ์คำนวณ

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

บำเหน็จบำนาญพิเศษ

ม.35

ขรก.ส่วนท้องถิ่นประสบเหตุ ถึงทุพพลภาพ
ให้จ่ายบำเหน็จบำนาญพิเศษ

วรรคสอง :

สิทธิในบำเหน็จหรือบำนาญพิเศษ เป็นสิทธิเฉพาะตัวจะโอนไม่ได้

ประสบเหตุลักษณะใดจึงมีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญพิเศษ

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

บำเหน็จบำนาญพิเศษ

ม.37 รับบำเหน็จบำนาญแล้ว ทุพพลภาพ ภายใน 3 ปี นับแต่วันออก ได้รับบำนาญปกติและบำนาญพิเศษ

- ได้รับบำเหน็จหรือบำนาญไปแล้ว
- ภายในกำหนดเวลา 3 ปี นับแต่วันออกจากราชการ
- ปรากฏหลักฐานชัดแจ้งว่าเกิดเจ็บป่วยถึงทุพพลภาพ
- เป็นผลเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการระหว่างที่ผู้นั้นรับราชการ
- ให้จ่ายบำนาญพิเศษตาม ม.36
- ถ้าถึงตายให้จ่ายบำนาญพิเศษตาม ม.40 (คือตายก่อนได้รับบำนาญพิเศษ ให้จ่ายบำเหน็จตกทอดและบำนาญพิเศษ ให้แก่ทายาท
- ให้จ่ายให้นับแต่วันที่ขอ
- กรณีรับบำเหน็จไปแล้ว ให้จ่ายเฉพาะบำนาญพิเศษอย่างเดียว

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

บำเหน็จบำนาญพิเศษ

ม.36 ได้รับอันตรายจนพิการ หรือเจ็บป่วยถึงทุพพลภาพโดยแพทย์รับรอง หรือถูกประทุษร้าย รับราชการต่อไปไม่ได้

- ขรก.ส่วนท้องถิ่นได้รับอันตรายจนพิการ
 - เสียแขนหรือขา หูหนวกทั้งสองข้าง ตาบอด
 - ได้รับการเจ็บป่วยซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแล้วแสดงว่าถึงทุพพลภาพ ไม่สามารถจะรับราชการต่อไปได้อีก
 - เพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่
 - หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่
 - ให้ผู้นั้นได้รับทั้งบำนาญปกติและบำนาญพิเศษ
 - เว้นแต่
- การได้รับอันตราย ได้รับการเจ็บป่วยหรือถูกประทุษร้ายเกิดจากความประมาท เลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเอง

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

บำเหน็จบำนาญพิเศษ

ม.38 การคำนวณบำนาญพิเศษให้กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนด ตามเหตุการณ์ประกอบความพิการหรือทุพพลภาพของผู้นั้น

- (1) ในยามปกติ มีอัตราตั้งแต่ ห้าถึงยี่สิบส่วนแห่งเงินเดือน เดือนสุดท้าย
- (2) ผู้มีหน้าที่ต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการ โดย อากาศยานในอากาศ/เรือดำน้ำ/หรือมีหน้าที่ต้องทำการดำน้ำ/ทำการกวาดทุ่นระเบิด/ทำหน้าที่ขุด/ทำลาย/ทำหรือประกอบวัตถุระเบิด/หรือมีหน้าที่เกี่ยวกับไอพืนน้ำ/ ได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำ ให้มีอัตราเป็นจำนวนถึงเงินเดือนเดือนสุดท้าย

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

บำเหน็จบำนาญพิเศษ

ม.39 กรณีมีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษแม้อย่างไม่มีสิทธิรับบำนาญปกติ

- ให้ได้รับบำนาญปกติได้ (ตามอัตรา ม.32)

บวกกับบำนาญพิเศษด้วย (เวลาราชการไม่ถึง 10 ปี ไม่เข้าเหตุ)

ม.40 กรณีได้รับอันตรายถึงทุพพลภาพและถึงแก่ความตาย

- ตายก่อนได้รับบำนาญพิเศษให้จ่ายบำเหน็จตกทอด และบำนาญพิเศษ ให้แก่ทายาท

(1) ในยามปกติเป็นจำนวนกึ่งเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้ตาย

(2) ให้มีอัตราเป็นจำนวนสี่สิบในห้าสิบส่วนแห่งเงินเดือนเดือน

สุดท้ายของผู้ตาย (ต่อ)

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

บำเหน็จบำนาญพิเศษ

ม.38 การคำนวณบำนาญพิเศษ(ต่อ)

(3) เวลาทำหน้าที่ ตามที่ กท.กำหนดในระหว่างที่มีการรบ หรือ การสงคราม หรือมีการปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ถ้าได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้น **ให้มีอัตราตั้งแต่สามสิบถึงสามสิบห้า** ของเงินเดือนเดือนสุดท้าย ในกรณีที่ไม่มีเงินเดือน ให้ถืออัตราเงินเดือนทหารตามที่ กท.กำหนด เป็นเงินเดือนเดือนสุดท้าย

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

บำเหน็จบำนาญพิเศษ

ม.40 กรณีได้รับอันตรายถึงทุพพลภาพและถึงแก่ความตาย (ต่อ)

กรณีผู้มีหน้าที่ต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการ โดยอากาศยาน ในอากาศหรือมีหน้าที่ต้องทำการโดดร่ม หรือต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการโดยเรือดำน้ำ หรือมีหน้าที่ต้องทำการดำน้ำ หรือมีหน้าที่ทำการกวาดทุ่นระเบิด หรือมีหน้าที่ซุ่มทำลายทำหรือประกอบวัตถุระเบิด หรือมีหน้าที่เกี่ยวกับไอพิกซ์ หรือเวลาทำหน้าที่ ตามที่ กท.กำหนดในระหว่างเวลาที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ถ้าได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ กระทำนั้น

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

บำเหน็จบำนาญพิเศษ

ม.42 ขรก.ส่วนท้องถิ่น สิ้นสุดอายุไป และมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้นั้นได้รับอันตราย ตามที่กำหนดใน ม.36 **ถึงตาย** เมื่อพ้นกำหนด 2 เดือน นับแต่วันสูญหาย ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเพื่อประโยชน์แห่ง พ.ร.บ.นี้ ว่าผู้นั้นถึงแก่ความตายในวันที่สูญหาย และให้จ่ายบำนาญพิเศษตามเกณฑ์ใน ม.40

วรรคสอง **ถ้ามิได้ตาย** ก็ให้จ่ายบำนาญพิเศษ ถ้าจะต้องจ่ายเงินเดือนให้ในระหว่างเวลาที่สันนิษฐานว่าถึงแก่ความตายให้หักจำนวนเงินทั้งหมดที่จ่ายไปแล้วออกจากจำนวนเงินที่ต้องจ่าย

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

บำเหน็จบำนาญพิเศษ

ม.41 ได้รับการเจ็บป่วยทุพพลภาพ ใน ม.36 เพราะเหตุ

- (1) ต้องไปปฏิบัติราชการเป็นครั้งคราวนอกตำบลที่ตั้งสำนักงานประจำ หรือ
- (2) ต้องประจำปฏิบัติราชการในท้องที่กันดารที่จะต้องเสี่ยงต่อโรคภัยไข้เจ็บ ซึ่งท้องที่นั้นได้กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา

วรรคสอง ได้รับการเจ็บป่วยทุพพลภาพ เพราะเหตุดังกล่าว

- ให้ได้รับทั้งบำนาญปกติและบำนาญพิเศษ (ตาม ม.36)
- ถ้าถึงตายให้จ่ายบำนาญพิเศษเป็นจำนวนกึ่งเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้ตาย (ตาม ม.40(1))

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

บำเหน็จบำนาญพิเศษ

ม.43 การจ่ายบำนาญพิเศษ กรณีได้รับอันตรายถึงทุพพลภาพและถึงแก่ความตาย **จ่ายให้ทายาทดังนี้**

- (1) บุตรให้ได้รับ 2 ส่วน ถ้าบุตร 3 คนขึ้นไป ให้ได้รับ 3 ส่วน
- (2) สามีหรือภริยา ให้ได้รับ 1 ส่วน
- (3) บิดามารดา หรือบิดา หรือมารดา ที่มีชีวิตอยู่ ให้ได้รับหนึ่งส่วน

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

บำเหน็จบำนาญพิเศษ

ม.43 การจ่ายบำนาญพิเศษ กรณีได้รับอันตรายถึงทุพพลภาพและถึงแก่ความตาย

วรรคสี่ หักเอาคืนจากทายาทไม่ได้ จังหวัดไม่ต้องรับผิดชอบจ่ายเงินบำนาญพิเศษให้แก่บุตรตามคำพิพากษาของศาล

วรรคห้า ไม่มีทายาท และ ผวจ.ได้พิจารณาจ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะแล้ว ปรากฏมีบุตรตามคำพิพากษากายหลังให้ส่งจ่ายบำนาญพิเศษให้แก่บุตรตามคำพิพากษา กรณีนี้ให้จังหวัดหักเอาจากทายาท กรณีหักหรือเรียกคืนไม่ได้ จังหวัดไม่ต้องรับผิดชอบ

วรรคหก บุคคลซึ่งได้รับบำนาญพิเศษตายหรือหมดสิทธิไป ให้ส่วนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ เป็นอันยุติลงเพียงนั้น

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

บำเหน็จบำนาญพิเศษ

ม.43 การจ่ายบำนาญพิเศษ กรณีได้รับอันตรายถึงทุพพลภาพและถึงแก่ความตาย

วรรคสอง ไม่มีทายาทหรือทายาทตายก่อน ให้แบ่งบำนาญพิเศษนั้นระหว่างทายาทผู้มีสิทธิตามส่วนในอนุมาตราที่มีทายาทผู้มีสิทธิได้บำนาญพิเศษ

วรรคสาม จ่ายบำนาญพิเศษแล้ว ปรากฏว่ามีบุตรตามคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วย กม. ซึ่งได้มีการฟ้องร้องคดีให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตาย หรือวันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดา ให้แบ่งบำนาญพิเศษใหม่ระหว่างทายาทผู้มีสิทธิ กรณีนี้ให้ จว.หักเอาคืนจากทายาทซึ่งรับไปแล้ว ตามระเบียบที่ มท.กำหนด

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

บำเหน็จบำนาญพิเศษ

ม.44 กำหนดเวลาและเงื่อนไขการจ่าย

(1) บุตร รับได้จนถึงอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์

- บุตร รับได้จนถึงอายุครบ 25 ปีบริบูรณ์ กรณีศึกษาอยู่ในชั้นเตรียมอุดมศึกษาหรือชั้นอุดมศึกษา หรือชั้นการศึกษาที่ทางราชการรับรอง

(2) สามเณรหรือภริยา ให้ได้รับตลอดชีวิต เว้นแต่ทำการสมรสใหม่

(3) บิดามารดา ให้ได้รับตลอดชีวิต

(4) บุคคลอื่นนอกจากที่กล่าว ถ้าอายุไม่ถึง 20 ปีบริบูรณ์รับอย่างบุตรแล้วแต่กรณี ถ้าไม่เข้าลักษณะให้รับอยู่เพียง 10 ปี

วรรคสอง กรณีผู้มีสิทธิรับบำนาญพิเศษพิการถึงทุพพลภาพอยู่ก่อนแล้วหรือในระหว่างที่มีสิทธิรับ ให้รับตลอดเวลาที่ทุพพลภาพ

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

บำเหน็จดำรงชีพ

ม.46/1 บำเหน็จดำรงชีพ ได้แก่ เงินที่จ่ายให้แก่ผู้รับบำนาญเพื่อช่วยเหลือการดำรงชีพ โดยจ่ายให้ครั้งเดียว

- จ่ายให้แก่ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ
- จ่ายไม่เกิน 15 เท่า ของบำนาญรายเดือน แต่ต้องไม่เกิน 4 แสน

(กำหนดในกฎกระทรวง)

(บน.12,000 x 15 = จ่าย 180,000 บ. (จ่ายครั้งเดียว)

(บน.20,000 x 15 = จ่าย 300,000 บ. ถ้า บน.40,000 x15 = 600,000 บ. จ่ายได้ 400,000 บ.)

- กรณีรับไปแล้ว กลับเข้ารับราชการใหม่ ออกจากราชการครั้งหลังเลือกรับบำนาญไม่มีสิทธิรับอีก

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

บำเหน็จบำนาญพิเศษ

ม.45 กรณีรับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพพร้อมกับบำนาญปกติ

- รวมแล้วรับไม่ถึงเดือนละ 15,000 บาท
- ให้ได้รับบำนาญพิเศษเพิ่มขึ้นจนครบ 15,000 บาท
- จะขอเปลี่ยนเป็นการรับบำเหน็จพิเศษแทนได้จำนวนเงินเท่ากับบำนาญพิเศษ 60 เดือน

ม.46 ขอรับบำนาญพิเศษต้องแสดงรายงานแพทย์ที่ทางราชการรับรองกับรายงานแสดงเหตุที่ต้องรับอันตรายได้รับการเจ็บป่วยหรือถูกประทุษร้ายนั้น และให้แสดงถึงเหตุการณ์อันทำให้ควรเชื่อได้ว่าผู้นั้นได้รับอันตรายถึงตาย

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

บำเหน็จดำรงชีพ

- ผู้รับบำนาญได้รับบำเหน็จดำรงชีพไปแล้ว กลับเข้ารับราชการใหม่ มีสิทธินับเวลาสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญต่อเนื่อง ตาม ม.30 เมื่อออกจากราชการครั้งหลัง เลือกรับบำเหน็จ ให้หักเงินออกจากบำเหน็จที่จะได้รับเท่ากับเงินบำเหน็จดำรงชีพเสียก่อน

(จต.40,000 x อายุราชการ 32 ปี = บำเหน็จ 1,280,000 - รับบำเหน็จดำรงชีพไปแล้ว 200,000 = รับบำเหน็จ 1,080,000)

- กรณีแสดงเจตนาขอรับบำเหน็จดำรงชีพไว้แล้ว แต่ได้ถึงแก่ความตายก่อนได้รับ ให้การจ่ายเงินดังกล่าวระงับไป

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

บำเหน็จดำรงชีพ

กฎกระทรวง

กำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ

พ.ศ.2548

ข้อ 2 ผู้รับบำนาญซึ่งประสงค์จะรับบำเหน็จดำรงชีพ ให้ขอรับได้ตั้งแต่วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2548 ถึงวันที่ 30 เมษายน 2548 ในกรณีที่ผู้รับบำนาญคนใดมิได้ขอรับภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ถึงวันที่ 31 ธันวาคม ของทุกปี

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการและเลือกรับบำนาญ จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพพร้อมกับการขอรับบำนาญก็ได้ ในกรณีที่ยังไม่ขอรับบำเหน็จดำรงชีพพร้อมกับการขอรับบำนาญ หากภายหลังจะขอรับบำเหน็จดำรงชีพ ให้ขอรับได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

(กฎกระทรวง ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2548)

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

บำเหน็จดำรงชีพ

กฎกระทรวง

กำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ

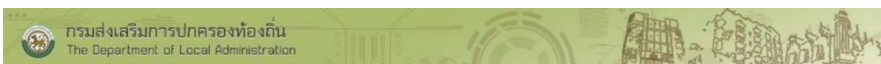
พ.ศ.2548

ข้อ 1 บำเหน็จดำรงชีพให้จ่ายในอัตราสิบห้าเท่าของบำนาญรายเดือนที่ได้รับ แต่ไม่เกินสี่แสนบาท โดยให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ตามวิธีการดังต่อไปนี้

(1) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุต่ำกว่าหกสิบห้าปีบริบูรณ์ ให้มีสิทธิขอรับเงินบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินสองแสนบาท

(2) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุตั้งแต่หกสิบบริบูรณ์ขึ้นไป ให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินสี่แสนบาท แต่ถ้าผู้รับบำนาญนั้นได้ใช้สิทธิตาม (1) ไปแล้ว ให้ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินส่วนที่ยังไม่ครบตามสิทธิของผู้นั้น แต่รวมกันแล้วไม่เกินสี่แสนบาท

(แก้ไขโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 พ.ศ.2552)

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

บำเหน็จดำรงชีพ

กฎกระทรวง

กำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ

พ.ศ.2548

ข้อ 3 ในกรณีที่ผู้รับบำนาญหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการ **มีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยหรืออาญา**ก่อนออกจากราชการ จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้เมื่อกรณีหรือคดีถึงที่สุดและมีสิทธิรับบำนาญ โดยขอรับตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ 2

(กฎกระทรวง ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2548)

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

บำเหน็จตกทอด

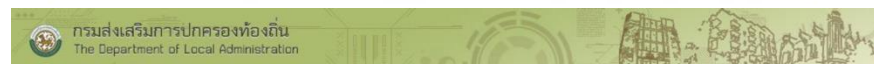
ม.48

วรรคแรก ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ถึงแก่ความตาย จ่ายบำเหน็จตกทอด จำนวน 30 เท่าของบำนาญรายเดือน รวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) ที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับ

วรรคสอง รับบำเหน็จดำรงชีพไปแล้ว ให้หักเงินบำเหน็จตกทอดที่จะได้รับ เท่ากับเงินบำเหน็จดำรงชีพที่รับไปแล้ว

ม.49

บำเหน็จตกทอดคำนวณแล้วไม่ถึง 3,000 บาท ให้จ่าย 3,000 บาท

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

บำเหน็จตกทอด

ม.47

วรรคแรก ขรก.ส่วนท้องถิ่นตาย โดยการตายมิได้เกิดจาก ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตนเอง

- จ่ายบำเหน็จตกทอดแก่ทายาท เท่ากับ
เงินเดือนเดือนสุดท้าย x จำนวนปีเวลาราชการ

วรรคสอง จ่ายบำเหน็จตกทอดแล้ว ปรากฏบุตรชอบด้วยกฎหมาย โดยคำพิพากษา ให้เรียกคืนจากทายาทซึ่งรับบำเหน็จตกทอดไปแล้ว ตามระเบียบ ที่ มท.กำหนดเรียกคืนไม่ได้ จังหวัดไม่ต้องรับผิดชอบ

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

การพิจารณาจ่ายบำเหน็จบำนาญ

ม.50

เมื่อราชการส่วนท้องถิ่นได้รับเรื่องราวขอรับบำเหน็จ บำนาญแล้วให้รีบตรวจสอบและนำเสนอให้ถึง ผวจ.ภายใน 30 วัน นับแต่วันรับ และให้ ผวจ.รีบพิจารณาสั่งจ่ายภายใน 21 วันนับแต่วันรับ เว้นแต่ ความล่าช้าเป็นเพราะความผิด ของผู้ขอหรือราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

การเสียชีวิตรับบำนาญ

ม.52 กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตายก่อนได้รับการวินิจฉัยเรื่องกระทำผิดวินัย

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงถึงแก่ความตายก่อนได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่ทำผิดวินัยนั้น ให้คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาวินิจฉัยว่า ถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออก ทายาทไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอด ตามมาตรา 47

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

การพิจารณาสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ

ผวจ.สั่งจ่ายบำนาญแล้ว เบิกจ่ายให้ผู้มีสิทธิได้หรือไม่ ต้องอย่างไร กรณีผู้มีสิทธิกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยหรืออาญา ก่อนออกจากราชการ

หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 3739

ลงวันที่ 3 กรกฎาคม 2558

เรื่อง การขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำ ซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้อง หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา โดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด

(ประกันด้วยบุคคล หรือประกันด้วยทรัพย์สิน ตามแบบหนังสือคำประกัน และทำสัญญาการใช้เงิน ถ้าภายหลังปรากฏว่าไม่มีสิทธิได้รับฯ ต้องคืนบำนาญทั้งจำนวนในคราวเดียวกัน ไม่คืน อปท.ต้องดำเนินการบังคับชำระหนี้ ตาม ป.พ.พ.)

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

การเสียชีวิตรับบำนาญ

ม.53 กรณีผู้รับบำนาญหรือมีสิทธิได้รับบำนาญฯ กระทำความผิดอาญา และถึงแก่ความตายก่อนมีคดีหรือก่อนคดีถึงที่สุด

ผู้ซึ่งได้รับบำนาญปกติหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือได้รับบำนาญพิเศษ เพราะเหตุทุพพลภาพ ผู้ใดกระทำความผิดอาญาซึ่งไม่ใช่ความผิดในลักษณะฐานลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือถูกฟ้องว่าเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต ถ้าถึงแก่ความตายก่อนมีคดีหรือก่อนคดีถึงที่สุด

ให้คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณา วินิจฉัยว่า ผู้นั้นได้กระทำความผิดจริงหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นกระทำความผิด ซึ่งกฎหมายกำหนดโทษจำคุกอย่างสูงไว้เกินกว่าหนึ่งปีแล้ว ทายาทไม่มีสิทธิได้รับบำนาญตามมาตรา 48

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)

การเสียสิทธิรับบำนาญ

ม.54 ทายาทไม่มีสิทธิได้รับ

ทายาทต่อไปนี้ไม่มีสิทธิที่จะได้รับบำนาญ ตาม ม.40 ม.41 ม.42 ม.47 ม.48

(1) ผู้ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้เจตนากระทำหรือพยายามกระทำให้เจ้า
บำนาญ หรือผู้ที่ก่อให้เกิดสิทธิรับบำนาญแก่ตนถึงตายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

(2) ทายาทตามมาตรา 43 ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้เจตนากระทำหรือ
พยายามกระทำให้ทายาทด้วยกันถึงตายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือ

(3) ผู้ใดฟ้องเจ้าบำนาญหรือผู้ที่ก่อให้เกิดสิทธิรับบำนาญแก่ตน หว่าทำ
ความผิด โทษประหารชีวิต และตนเองกลับต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า มีความผิด
ฐานฟ้องเท็จหรือทำพยานเท็จ